

HKK

Helsingin kristillinen koulu

Riemuitse
huolettomasti

Elän ilossa.
Olen elossa.
Elon ilossa.

Siis olen onnellinen.

- Senja, 9A

Ystäväkirje

Toimitus

Päätoimittaja : Mirva Karavirta

Tekstit: Mirva Karavirta, Markus Mäkinen, Toni Mäkelä, Päiväkoti Purren tiimi, Ezechiel Nsiamundele ja 9A
Kuvitus: HKK Alakoulu, PK Pursi
Kuvat: HKK
Taitto: Matti Halén

Sisältö

Aluksi: Sanoja rehtorilta	3
Terveisin Pursi – päiväkodin kuulumisia	4
Opepöydän takaa: Markus Mäkinen	5
Kysymyksiä, runoja, viisautta ja vastauksia	6
Matkakertomus: Simon Kyreneläinen	8
Rukouskutsu: Toni Mäkelä	9
Kohti tulevaisuutta!	10
Sinun tukeasi tarvitaan	12

helsinginkristillinenkoulu.fi

@helsinginkristillinenkoulu

www.facebook.com/helsinginkristillinenkoulu/

HKK Ystäväkirje

Hei! Kädessäsi on Helsingin kristillisen koulun Ystäväkirje. Tutustu toimintaamme ja tule mukaan tukijaksi! Viimeiseltä sivulta löydät ohjeet, kuinka voit tilata ystäväkirjeen ja tukea toimintaamme. Kaikille yhteystietonsa ilmoittaneille lähetämme noin neljä kertaa vuodessa ystäväkirjeen, jossa kerrotaan koulun ja päiväkodin viimeisimpiä kuulumisia. Tervetuloa mukaan!

KOHTI UNELMAA

Miten sainkaan
minä aikaan elämää.
Virran vetämää.

Vedet nyt jaan.
Opin erottamaan
ja tuntemaan
miten olinkaan
silloin kauhuissaan.

Se oli vaikeaa
ja hyvin pelottavaa.
Kun mä voiman saan,
nousta seisomaan.
Lähden juoksemaan
kohti unelmaa.

Tiedän, että
sitä vettä,
jonka jaoin
saa juoda
minun kehoni.

Se virtaa
pitkin taivaan pintaa.
Saan viettää
paratiisi iltaa.

Toteuttaa
Jumalan suunnitelmaa
ja Hän tulee ojentamaan
kätensä auttamaan.
Hän voimallan paransi
tämän sairaan.
Siis olen parannettu.

- Senja

Aluksi

*Nalle on tässä
Nenäni edessä
Se tallustaa, se tallustaa,
Minnehän se tallustaa?*

Kirjoitin tuon runon toisella luokalla koulumme lehteen, koska opettajani käski kirjoittamaan siitä, mitä näen. Katsoin rakasta pehmoleluani, jonka olin asettanut keittiön pöydälle. Valkoinen, pörröinen, oma Eetuni!

Silloin oli mahdotonta nähdä, miten tuo runo liittyisi elämäni. Minusta piti tulla ammattijalkapalloilija, muotisuunnittelija, maailmanmatkaaja, kirjojen kustantaja. Kaikkea muuta, mutta ei opettaja tai rehtori! En halunnut tehdä mitään jonkun muun mielestä kunnollista tai oikeaa. Halusin seikkailla, matkustaa ja nähdä!

Tarpeeksi maailman merillä purjehdittuani päädyin kuitenkin lukemaan kirjallisuutta yliopistoon. Olin sukuni ensimmäinen korkeakoulutettu tyttö vain, koska lukeminen oli minulle vanha ystävä: turvallinen, mutta aina yllättävä ja iloinen kokemus. Uskalsin yrittää, koska minun oli annettu seikkailla ja etsiä omaa tietäni. Kirjojen ja kynän kautta syntyi sama oivallus, jonka sain lapsuudenkotini keittiön pöydän ääressä: Lukemalla ja kirjoittamalla saan olla yhteydessä maailmaan. Maailmoihin!

Runot ja rukous kiinnittävät meidät maailmaan, toisiimme ja hetkeen. Rukous kietoutuu sanojen ympärille tiiviiksi kuin tiukkaan pakattu piknikviltti. Se levittyy kylmälle kalliolle, suojaa kostealta nurmikolta ja tuntuu siltä, kuin suussa olisi sata suklaata. Rukouksen värit huutavat: "tule mukaan!". Tämän Ystäväkirjeen rukouskutsussa on lohdullinen ajatus: Me voimme harjoitella jopa rukoilemista, meidän ei tarvitse olla valmiita.

Mietin nalleani, josta pieni Sylvi-tyttöni pitää nykyään huolta. Mietin oppilaita, luen heidän tekstejään ja iloitsen siitä, miten he pystyvät ilmaisemaan tunteita, haaveita ja ajatuksia suomen kielellä. Olen ylpeä, että saan tuoda näitä tuulia tulevaisuudesta eteenne!

Vaikka tieni keittiönpöydän äärestä tähän hetkeen olikin erilainen kuin kuvittelin, niin edelleen käänän katseeni sanoihin ja ylös. Hengähdän syvään. Täällä saan laittaa kädet ristiin, pysähtyä, ihmetellä ja olla.

*Mirva Karavirta
vt. rehtori, äidinkielen ja kirjallisuuden ja
S2 aineenopettaja*

Terveisiä päiväkodista!

Kuinka kasvattaa lapsen sydäntä?

Päiväkoti Purressa jätetään hyviä jälkiä toisten sydämiin. Käytössämme on Hyvän jäljen jättäminen sydämeen -kortit ja Sydänten puu. Lasta rohkaistaan jättämään hyvää jälkeä toistensa sydämiin ja tarran saa kun kutsuu mukaan leikkiin, auttaa kaveria pukemisessa tai riisumisessa, rohkaisee sanallisesti toista, auttaa toista lasta tai aikuista. Aikuinen toimii esimerkkinä ja katsoo lasta sydämen silmälaseilla. Jättäessään hyvän jäljen toisen sydämeen lapsi saa tarran omaan sydänkorttiinsa. Näin vahvistetaan hyvää.

On tärkeää, että jokainen lapsi saa kokea kuuluvansa porukkaan, eikä kukaan jää yksin. Lapsia opetetaan kutsumaan yksinäistä lasta mukaan leikkiin sanomalla: Tule mukaan! Jokaisella lapsella on paikka omassa tiimissään. Siellä hän tulee nähdyksi ja kuulluksi. Tiimityön paras puoli on saada tehdä yhdessä, saada apua ja auttaa, palvella.

Purren tiimi lasten / Veetin ja Danielin kuvaamana.

Ota ja lue!!

Terveisiä opettajan pöydän takaa

Syystuulet ovat puhaltaneet HKK:n koululaivan jo hyvään vauhtiin kohti tämän vuoden tavoitteita niin oppimisessa, kuin opettamisessa. Tänä lukuvuonna HKK:lla jatkamme teemaa "yhteisellä matkalla". Tällä matkalla olemme saaneet kokea jo monta hienoa hetkeä ja haastetta.

Meidän laivassamme on monenlaista merenkävijää elämän aalloilla. Yksi seuraa tarkasti merikartan käyttöä, toinen viihtyy messissä, kolmas voi pahoin ristiäallokossa ja neljäs nauttii tuulesta korkealla tähystäjänä. Erilaisuus on osa jokaisen ihmisen ainutlaatuisuutta, rikkautta jonka olemme saaneet syntymälahjaksi Jumalan luomana ja rakastamana. Tämä on tärkeä avain yhteen koulumme arvoista: Jumalan luoma ainutlaatuisuus. Jokaisella lapsella on ikioma tapa elää tarinansa Jumalan luomana. Sen ymmärtäminen ja taitaminen ei ole helppoa, sillä ainutlaatuisen ihmisen on opittava kohtaamaan myös toisen ihmisen ainutlaatuisuus ja mittaamaton arvo Jumalan silmissä. Kuitenkin hän saattaa olla niin erilainen.

Ainutlaatuisuuden oppiminen tarvitsee parin: kunnioituksen. Meidän ihmisarvollamme on jumalallinen alkuperä, joka antaa mielen elämälle ja olemassaololle – meille jokaiselle. Toisen ihmisen ainutlaatuisuus ei olekaan minun vastakohtani, vaan kumppanini, luotu minun hyväkseni ja yhteiseksi kasvuksi.

Tänä vuonna keskitymme erityisesti lukutaidon kehittämiseen. Lukeminen tukee yhteisellä matkalla kasvamista, sillä sen kautta opitaan näkemään asioita toisen ihmisen näkökulmasta ja kehitetään omaa tunne-elämää. Lukemisen tärkeys näkyy myös siinä, että Jumala on halunnut ilmoittaa tahtonsa kirjoitetun sanan välityksellä Raamatussa. "Autuas se, joka lukee" lausutaan Ilmestyskirjassa. Pelkkä mekaaninen ja pakotettu lukeminen ei kuitenkaan ole tavoiteltavaa ja toisinaan harras yrittäminenkin vie aikaa ennen kuin tulos näkyy. Kirkkoisä Augustinus etsi pitkään ennen kuin Jumalan sana avautui hänelle. Älykkään filosofin täytyi kuulla lapsen ääni: – Ota ja lue! minkä jälkeen hänen lukemansa Roomalaiskirjeen kohta muutti hänen koko elämänsä. Oliko siis kaikki siihen asti ollut turha etsimistä? – Ei toki! Hän oli koko ajan matkalla, ja vihdoinkin oli hänen aikansa kuulla sanat, jotka mursivat sydämen padon.

Samalla tavoin me HKK:lla olemme matkalla. Toiset ohjaamassa ja toiset etsimässä...

Markus Mäkinen, UE, RU, TN

Arvaatko, kuka olen?

Olen suuri ja pyöreä. Erittäin suuri ja hyvinkin pyöreä. Läpimittani on 1.4 miljoonaa kilometriä, ja massani on 99,9% koko aurinkokuntamme massasta. Olen tähdistä suurin, mutta kokoni ei ole minulle mikään ylpeyden aihe, koska kaikki tähdet ovat yhtä arvokkaita koostaan ja tehtävästään riippumatta.

Kun minut luotiin, minut asetettiin pimeyteen. En kuitenkaan pelännyt pimeyttä, sillä tiesin, kuka minut oli luonut ja, mihin minut oli luotu. Minun tehtäväni on antaa valoa päivisin sekä suoda lämpöä. Pystyn ottamaan pois pimeyden ylpeyden, mutta pimeys ei minua pysty lannistamaan.

Väritäni olen hieman erikoinen. Kaukaa maapallolta katsottuna hehkun keltaoranssisena. Avaruudesta katsottuna taas olen hieman punaisempi. Tai itse asiassa aika punainen. Luonteeltani olen rauhallinen ja antelias.

Olen myös galaksimme päälämmönlähde. Hymyni valaisee ja lämmittää kaikkia planeettoja sekä niiden ulkopuolella olevaa avaruutta. Minusta lähtevät hiukkaset aiheuttavat maapallon ympärille magneettikentän. Tämä mahdollistaa sähkön.

Arvaatko, kuka olen?

Esther 9A

Mitä kuuluu?

Hyvää! Niinkuin kaikki sanoo, mutta kuka sitä tarkoittaa? Kuka kertoo elämäntarinaansa tuollaisessa tilanteessa? Sanomme siis, mitä he odottavat.

Miksi on vaikeaa puhua ryhmässä, ei koulutyöryhmässä, vaan muualla? Ei minulla kai ole mitään sanottavaa. Ei minulla ole mitään tärkeää. Keskustelu tarvitsee myös kuuntelijoita. Minä tykkään kuunnella, mutta, harvoin osaan vastata. Sanon vain "en tiedä" niinkuin aina. En ole oppinut vastaamaan. Ei minun koskaan ole tarvinnut, joku toinen on aina vastannut puolestani. Se tuntuu niin helpolta, se näyttää niin helpolta.

Kysyt sellaista minulta, en osaisi edes keksiä tuollaista kysymystä. Mistä olette tämän oppineet? Mistä tämän tiedon saaneet? Ei näitä opetettu koulussa tai kotona, mistä kaikki nämä muka tietää? Tuntuukohan niiltä, jotka ei Jeesuksesta vielä ole kuullut samalta kuin minusta tällaisissa tilanteissa?

Sara 9A

Kysymyksiä, runoja, viisautta ja vastauksia

Valikoima ysiluokkalaisten tekstejä

Japanilaista mittarunoutta

Mistä peräisin
vesinokkaeläin on?
Mistä tullut jokainen?
Kuka yhdisti sorsan
ja euroopanmajavan?

Minä koulussa
ajatukset pohjalla
miksi olen tääl

Kadonnut kuu on tarttuu kädestä kiinni säinky natisee

Kuu nauraa ääneen
Tähdet tanssivat yössä
unet valoksi

Hannu 9A

Mikä Maj haluaisi olla isona?

Mikä Maj haluaisi olla isona ja mitä hän haluaisi silloin tehdä? Hän haluaisi olla hevostenhoitaja ja hän haluaisi ratsastaa.

Mitä Maj haluaisi tehdä koulussa? Maj haluaisi tehdä paljon matematiikkaa. Mitä Maj ei haluaisi tehdä paljoa koulussa: Pluslaskuja ja englantia. Tuossa on pieni ristiriita, haluaa tehdä matikkaa, mutta ei pluslaskuja.

Sadesäät, mitä Maj teki? Hei, tietenkin pelasteli kastematoja vesilätäköistä. Hän ei pelastellut niitä kymmenen minuuttia, vaan lähemmäs 1,5-3 tuntia.

Kaikella elävällä on merkitys.

Maj 9A

Kaik-ki runoilemaan!

Haiku on japanilainen runomitta, jonka kolme säettä noudattavat tavujakoa 5-7-5

Tanka on japanilainen runouden laji, jossa on yleensä viisi säettä ja ne noudattavat tavujakoa 5-7-5-7-7
Ko-kei-le sinäkin kirjottaa haiku tai tanka!

Yhteisellä matkalla!

Tekstilajina matkakertomus

Simon Kyreneläinen

Simon oli nykyään Libyan alueella antiikin aikana hallinneen Kyrenen kaupunkivaltion kansalainen. Kyrenessä sijaitsi kreikkalaisen jumalan Zeuksen temppeli, jossa ylipappina toimi mies nimeltä Nikolaos. Nikolaos oli Simonin isän orjaisäntä. Simon peri isältään orja-aseman ja näin hän oli osa Kyrenen alinta säätyä. Mutta Kyrenen lainsäädännön mukaan orjaisännät eivät omistaneet orjiensa lapsia. Lapsi sai laillisesti kasvaa vanhempansa isännän kasvatuksessa, elleivät omat vanhemmat kykeneet kasvattamaan lasta.

Kyreneessä alimman säädyn asema oli hyvä verrattuna muihin antiikin aikojen valtakuntiin. Tämä mahdollisti 23-vuotiaan Simonin muuton Juudeaan antiikin Rooman valtakuntaan. Perheensä esikoisena Simonille oltiin säästetty rahaa tätä muuttoa varten syntymästä lähtien. Matkustuksesta teki helpomman myös se, että Kyrene ja kaikki maat matkan varrella olivat osa antiikin Rooman valtakuntaa, joka hallitsi Välimeren ympäröivää aluetta.

Simon pääsi laivalla Kyrenestä Ateenaan Kreikkaan. Ateenassa Simon viihtyi hyvin pari viikkoa, sillä paikallinen kulttuuri oli hyvin samanlainen, kuin Simonin kotikaupungissa, sen lisäksi, että siellä puhuttiin samaa kieltä, kreikkaa. Simon matkusti Ateenasta Rodos-saarelle. Sieltä hän jatkoi matkaa suoraan Antiokian kaupunkiin, joka sijaitsi nykyajan Turkin alueella. Siellä kulttuuri oli erilaista ja Simonille uutta. Antiokiassa puhuttiin pääosin arameaa mutta kulttuuri oli hyvin monipuolinen, sillä siellä asui paljon ihmisiä eri puolilta maailmaa, kuten Afrikasta, Aasiasta ja Euroopasta. Simon yöpyi Antiokiassa, josta hän pääsi Kamelilla matkustamaan kohti Juudeaa. Matka Antiokiasta Juudeaan kesti 12 päivää. Yhteensä koko matka Kyrenestä Juudeaan kesti kuusi viikkoa ja kaksi päivää.

Juudeaan Simon pääsi juuri, kun Jerusalemin kaupungin asukkaat juhlivat juutalaisten pääsiäisjuhlaa. Silloin Jerusalemin temppelissä oli suuri väkijoukko. Ihmiset olivat kokoontuneet vastaanottamaan Jeesusta, jota sekä luultiin Messiaaksi eli luvatuksi pelastajaksi että epäiltiin Jumalan pilkkaamisesta. Jeesus saapui Jerusalemiin aasilla ratsastaen. Hänen ympärillään oli 11 miestä, jotka toimivat kuin henkivartijoina. Väkijoukko laski vaatteita sekä palmunoksia maahan ja huusivat: "Hoosianna", toivottaakseen Jeesuksen tervetulleeksi.

Lähi-idän rannikkomaiden sekä Välimeren Afrikan rannikoiden kulttuureja yhdistivät lukuisat asiat. Muun muassa viiniä ja leipää syötiin lähes kaikissa juhlissa. Pääsiäisen vietossa Simon sai maistaa perinteistä ugah-leipää, joka on juutalainen happamaton leipä, jota syötiin yleensä vain pääsiäisenä. Lisäksi Simon tunnettiin nimellä Simon Kyreneläinen, sillä juutalaisen kulttuurin mukaan oli tärkeä erottaa muukalaiset eli pakanat omasta kansastaan.

Pääsiäisjuhlan jälkeen Simon sai tiedoksi sen, että Jeesus oli pidätetty Getsemanen puutarhassa. Simon ei tiennyt kuinka reagoida, sillä hän ei tiennyt Jeesuksesta muuta kuin sen että häntä luultiin messiaaksi sekä epäiltiin Jumalan pilkkaamisesta. Simon päätti sitten lähteä parin kreikkalaisen ystävän kanssa seuraamaan Jeesuksen oikeudenkäyntiä. Jeesus oltiin viety ylipappi Kaifaksen luokse, jossa häntä kidutettiin ja sieltä hänet lähetettiin Pilatukselle oikeudenkäyntiin. Pilatus oli siihen aikaan Juudean kuvernööri, mutta kuultuaan, että Jeesus oli juutalainen, hän lähetti Jeesuksen tuomittavaksi Herodekselle, Juudean kuninkaalle, joka kuitenkin palautti tämän Pilatukselle. Oikeudenkäynnissä kysyttiin tapahtumaa seuraavalta väkijoukolta, mikäli Jeesus vai toinen vanki Barabbas vapautettaisiin. Väkijoukko huusi: "Ristiinaulitse hänet! Ristiinaulitse hänet! Vapauta Barabbas meille!"

Jeesus tuomittiin ristiinnaulittavaksi. Se oli roomalainen teloitustapa. Häntä ruoskittiin ja hänen päähänsä pantiin orjantappurakruunu. Seuraavaksi oli aika viedä risti Golgatan kukkulalle, jossa hänet oli ristiinnaulittava. Jeesus pantiin kantamaan ristiä itse koko matkan. Risti painoi yli 135kg. Jeesus kaatui kantaessaan ristiä, eikä pystynyt enää jatkaa matkaa, jolloin roomalaiset sotilaat pakottivat Simon Kyreneläisen kantamaan ristiä. Lopulta Jeesus ristiinnaulittiin suuren väkijoukon edessä, ja hänen kuoltuaan Jerusalemiin iski voimakas myrsky.

Ezechiel Nsiamundele 8A

Tule mukaan rukoilemaan!

Uskon, että me kaikki vanhemmat haluamme lapsillemme parasta. Kristittyinä uskon myös, että yksi tärkeä tapa vaikuttaa asioihin on rukous. Siihen liittyen sain ajatuksen, että Helsingin Kristillinen Koulu, sekä päiväkotia Pursi, varmasti hyötyisivät rukouksesta. Ajatuksen pohjalta alkoi yksinkertaisen rukouskalenterin kehittäminen, jossa perheet voisivat olla mukana kannattelemassa koulua ja päiväkotia rukouksin.

Rukouskalenterissa ajatuksena on se, että henkilö tai perhe voi valita kuukaudesta esimerkiksi yhden päivän, jolloin he sitoutuvat omalla ajallaan rukoilemaan HKK:n ja Purren puolesta. Tästä hyötyvät sekä koulu että päiväkotia ja niiden kautta myös lapsemme kun he saavat kasvaa siunatussa ympäristössä. Lisäksi rukoileminen on yksi kristityn perustaito ja tässä olisi oiva paikka harjoitella sitä esimerkiksi perheenä yhdessä lasten kanssa! Yhdessä rukoilemalla lapsetkin oppivat rukoilemaan ja kääntymään asioissa Herran puoleen.

Löydät rukouskalenterin linkin takaa:

Toni Mäkelä, ekaluokkalaisten isä

Kohti tulevaisuutta!

Lauseita lapsuudesta, minä tässä ja nyt. Ysiluokkalaisten tekstejä, katkelmia, muistoja, havaintoja.

Synnyin Lappeenrannassa helmikuussa 2008. Asuin siellä 4 vuotta. Minulla oli siellä omasta mielestä varsin hyvä lapsuus ja Lappeenranta oli hyvä paikka asua, mutta vanhempieni mielestä Etelä-Karjalassa asuminen ei ollut niin herkkua. Halusin aina mennä käymään Venäjällä papan kanssa, mutten ikinä saanut tilaisuutta. Kyllä se vieläkin nappaisi, sillä en ole siellä vielä nimittäin kertaakaan käynyt.

Syksyllä 2015 aloitin peruskoulun 1. luokan HKK:ssa. Eipä siitä ole paljoa sanottavaa. Elämäni siitä eteenpäin ei ole ollut kovin kiinnostavaa. Samaa tylsää jaskaa koko peruskoulu, eikä sille nyt valitettavasti voi mitään. Koulua minun ei ole tarvinnut vaihtaa. Olen ollut täällä koko peruskoulun, ja olen nyt 9. luokalla. Tämä on ihan hyvä koulu, ja olen saanut täältä hyviä kavereita. Ammattikoulu odottaa edessä ja haaveilen, että joku päivä minusta tulisi poliisi.
- Viljami

Olin hetken jossain random lasikaapissa, koska en osannut hengittää. Asuimme Etelä-Pohjanmaalla Kauhajoella. Elämä siellä oli rentoa ja hauskaa, vaikka muuttimme siellä asuessamme neljä kertaa. 2017 talvella muuttimme Tapulikaupunkiin äitini töiden perässä.

Helsinki/Uusimaa oli aivan toinen maailma verrattuna Kauhajokeen. Täällä on niin paljon paikkoja ja ihmisiä.
- Juho

Synnyin vuonna 2008, mutta en muista siitä yhtään mitään. Muistan ainoastaan sen, kun menin päiväkotiin ensimmäistä kertaa. Ulkona oli aika kylmä.

- Elvin

Nuoruus. Osa ihmisen kehittymisen alkuaikaa, josta on voinut jäädä mieleen tietynlaisia maisemia, tuoksua, tapoja, perinteitä, oikeastaan kaikkea. Kun ihminen kokee asian, joka on tapahtunut tai kun on ylipäätään piipahtanut nuoruudessaan, tulee ihmiselle joko hyvin nostalginen ja haikea olo, tai päinvastoin.

Mä sain kerran aika ison näytöksen aikaan, kun olimme äitini puolen sukujuhlissa Laukaassa. Olimme ruokailemassa huvilan sisäpihalla, kun kolmivuotias Elsa lähti omille teilleen.

Niin. Nyt kun mietin, olihan minulla aivan ainutlaatuinen nuoruus. Vaikka vanhempani eivät olleet varakkaita ja opiskelivat vielä, sain silti aina ruoan lautaselle ja katon pääni päälle. Moni ei saa edes sitä.

- Elsa

Istahdin pulpettiin kun olin 6-vuotias, koska olen syntynyt loppuvuodesta. Mulla meni koulussa ihan hyvin ja mulla oli aika paljon kavereita, jotkut niistä on kavereitani vieläkin. Lempiväriini pienenä oli pinkki sitten jossain vaiheessa sininen ja nykyään taas pinkki.

Isona aion olla ala-asteen opettaja, koska olen halunnut sitä jostain 3. luokasta asti. Ja tykkään työskennellä lasten ja varhaisteinien kanssa. Peruskoulun jälkeen menen lukioon, mutta yritän kysyä voinko käydä sen neljään vuoteen, jotta kerkeisin tehdä muutakin.

Nykyään tykkään olla kavereiden kanssa, käydä salilla, käydä kaupassa. Tykkään red bullista, nukkumisesta ja parista muusta jutusta. Tykkään myös lenkkeillä yöllä ja viedä koiraani Dobbya ulos.
- Anni

Meidän tarinamme alkaa Helsingin Naistenklinikalta, missä lapsi syntyy perheeseen, jossa hänellä on molemmat vanhemmat ja kaksi isoveljeä, jotka ovat kaksoset. He ovat puolitoista vuotta vanhempia. Ensimmäiset neljä vuotta meidän lapsemme elää normaalia elämää, kaksi vuotiaana hän aloittaa päiväkotiin menemisen, ja siellä hän viettää päivänsä, paitsi kun on kipeänä. Iso henkilö hänen lapsuudessaan on Meeri Mamma eli lapsen äidin täti, joka hoitaa lasta kun tämä kipeänä. Neljävuotiaana perhe alkaa käydä viikottain kirkossa, vanhemmat kun olivat asuneet Amerikassa ja olivat käyneet kirkossa siellä. Tämä kirkossa käyminen on vaikuttanut lapsen uskonnolliseen vaikutelmaan ja koko hänen elämänsä.

Nykyään lapsi keskittyy koulun yhdeksänteen luokkaan, ja hän on löytänyt uuden harrastuksen, joka on skeittaaminen. Tämä lapsi aikoo keskittyä kouluun ja mennä lukioon.

Tämä on mun tylsän elämän elämäkerta.
- Adiel

Elämäni alkoi marraskuun 5. päivä, ei se ollukaan heinäkuinen päivä. Vuonna 2008 sekään sairaala ei ollu puusta. Kun vuoden olin, petrolin varastin. Elämäni meni alas näin suoraan Varkautta päin. Kun 2 vuotta täytin, sytytin mä sen petrolin. Kolmas vuosi matkassa, vanhemmat sitä katto aikansa, sitten päätti, nyt tulee ero, ehkä tälleen tästä pojasta tulee nero. Ei siinä hyvin käyntykään, nyt ei oo Hyvinkäätäkään. Viidettä vuotta vedetään, näin sitä vaan edetään. Sitten elämäni tuli ajanjakso, kai silloin oli läsnäolopakko. 12-vuotiaana tein mä sen vettä kovasti keittäen, nyt on nuudelit valmiita, ei ne ollu kalliita. Kai sitä töihin pitää mennä, etten oo meistä se köyhin. Nyt oonki yhteiskunnan jäsen täällä pohjantähden alla. Näin mä elämän ja luojan nähden lopetan tarinan tän, koht mä viimeisenkin lukijan väsyttän.

- Juuso

Tulevaisuudessa toivoisin että löytäisin hyvän työpaikan, pääsisin matkustamaan maailmalla tyttöystäväni kanssa (haluaisin käydä Japanissa). Mennä naimisiin ja perustaa perhe, saada lapsenlapsia ja kuolla vanhana.

- Väinö

Uuden koulun aloittamisen jälkeen kaikki entiset päiväkotikavereitteni suhteet katkesivat. Koulunvaihto oli pelottavaa mutta huomasi nopeasti että täällä minun ei tarvinnut olla yksin ja vihdoinkin tuntui siltä että saisin tukea opettajilta. Ala-asteella koulu alkoi tuntua siedettävältä ja aloin panostaa koulutöissä. Se työ alkoi näkyä yläasteella kielitaidoissani ja numeroissa. Tässä koulussa minulla on ollut monta läheistä kaverisuhdetta, joista kaikki eivät ole olleet täydellisiä. Mutta ainakaan minusta ei tunnu yksinäiseltä tai vähempiarvoiselta.
- Fiona

Melkei delasin ku synnyin. Ku olin 3 söin kuravettä pihal. Ku olin 4, olin Lontoossa leikkimässä oktonauteilla kylpyammeessa (asuttii Lontoossa puol vuotta). Ku olin 5 mul meni keppi kurkuun ja se sattuu. Ku olin 6 mun vanhemmat eros, mut sain ps4. Sit menin kouluu joka päivä. Mut menin Tanskaan joskus 4 luokalla, se oli bängeri. Me oltii Lego landiassa, se oli hauskaa.

Mut nyt mul on vaa tapana käydä S-marketissa joka päivä koulun jälkee. Ja nyt mä oon koulussa tekemässä tätä "Elämäni tarinaa". Juon vettä ja istun penkillä kirjoittamassa tätä samalla kun odotan että pääsen kotiin. Yritän päästä IT-alalle töihin tulevaisuudessa, koska mun faija on siin.

- Eemi

Sinun tukeasi tarvitaan

Lämmin kiitos tuesta!

Helsingin kristillinen koulu on saanut 11.10.2023 Aili Katariina Heljörannalta perintönä 25 000€ euroa. Aili Heljöranta haluaa lahjoituksellaan tukea kristillistä kasvatusta koulussamme.

Kiitoksena ja kunnianosoituksena jaamme keväällä 2024 Aili Heljörannan muistoa kunnioittaen 25€ stipendin oppilaalle, joka on lukuvuoden aikana toiminnallaan edistänyt kristillisyyttä koulussamme.

Miten sinä voisit tukea koulumme toimintaa nyt ja tulevaisuudessa?

Helsingin kristillinen koulu on maksuton lapsille ja perheille. Yksityisen koulun rahoitus tulee pääosin valtion- ja kaupungin avustuksina, mutta se ei kata kaikkia kulujamme. Tarvitsemme juuri sinun tukeasi, jotta pystymme huolehtimaan kasvavan koulun ja lisääntyvän oppilasmäärän tarpeista.

Tilaa ystäväkirje!

Kerromme koulun ja päiväkodin kuulumisia ystäväkirjeessä noin neljä kertaa vuodessa. Kirjeen tilaaminen ei sido sinua mihinkään ja se onnistuu helposti täyttämällä tilauslomake osoitteessa <https://helsinginkristillinenkoulu.fi/kirje> tai lähettämällä yhteystietosi sähköpostissa osoitteeseen kanslia@hkkhel.fi. Laita otsikkoon merkintä "ystäväkirje".

Valitse sinulle sopiva tapa tukea:

tee kertalahjoitus. Summa voi olla pieni tai suuri, jokainen euro on arvokas ryhdy kuukausilahjoittajaksi summalla, joka on sinulle sopiva jos olet yrittäjä, ryhdy yrityskummiksi rukoile koulun ja päiväkodin puolesta

MobilePay numero lahjoituksia varten on

58507

Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer	IBAN FI21 5789 5420 0386 27	BIC
Saaja Mottagare	Helsingin kristillisen koulun kann. yhd. ry	Viitenumerot: Suurin tarve 12221 Koulu 12551 Päiväkoti 12661
TILISIIRTO. GIRERING Maksajan nimi ja osoite Betalarens namn och adress Allekirjoitus Underskrift		Viitenumero Ref. nr
	Tilitä nro Från konto nr	Eräpäivä Förfallodag

Maksu välitetään saajalle maksuvälityksen ehtojen mukaisesti ja vain maksajan ilmoittaman tilinumeron perusteella.
Betalingen förmedlas till mottagaren enligt villkoren för betalningsförmedling och endast till det kontonummer som betalaren angivit.